

full DOMINICAL

EDITORIAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Administrador diocesà de Terrassa

Un nou Administrador diocesà

Benvolguts,

El temps avança i ara em correspon presentar-me com a Administrador diocesà de la diòcesi de Terrassa, a més de ser el Bisbe auxiliar que ja coneixeu.

El trasllat inesperat del que durant tants anys ha estat el nostre Bisbe i Pastor, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses a l'Arxidiòcesi de Sevilla, ha provocat certament alguns canvis que fa uns mesos segurament no havíem ni tan sols imaginat, i entre ells el del nomenament d'un Administrador diocesà. En un primer moment ho ha sigut el bisbe Josep Àngel i actualment un servidor. L'Administrador diocesà exerceix les funcions del Bisbe, amb algunes limitacions, i fins que el Sant Pare vulgui nomenar un Bisbe definitiu.

L'Església, que és mare, té previst des d'antic aquest tipus d'esdeveniments, i en concret està previst i regulat pel Codi de Dret Canònic el què cal fer en el cas del trasllat d'un Bisbe.

Així, s'estableix que un cop hagi cessat el Bisbe o l'Administrador diocesà, s'ha de convocar i reunir el Col·legi de Consultors, que és un òrgan col·legial que habitualment col·labora amb el Bisbe i l'assessora en determinats assumptes, i que en el cas del trasllat del Bisbe ha d'escollir un Administrador diocesà.

Això és el que aquesta setmana ha succeït, i un servidor ha estat escollit com Administrador diocesà de Terrassa. Em presento doncs, com us deia, a vosaltres com el vostre Administrador diocesà fins que tinguem un Bisbe definitiu.

I a més de presentar-me a vosaltres i a tota la diòcesi de Terrassa, us demano pre-

gàries com a primera actuació meva. Que fem pregàries a les parròquies, a les comunitats religioses i cristianes de tot tipus, que preguem per l'actual Arquebisbe de Sevilla, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, per aquest nou Administrador diocesà de Terrassa i també, i sobretot, per aquell que la Providència divina vulgui enviar-nos com a Bisbe residencial en el moment que així ho vulgui disposar el Sant Pare.

Sapigueu tots, preveres, diaques, seminaristes, membres de la vida consagrada i laics de la diòcesi de Terrassa que teniu la seguretat de la meva pregària, i la meva disponibilitat per tots vosaltres i per les vostres intencions per continuar treballant en el desenvolupament de la vida de la nostra diòcesi a través de les parròquies, comunitats religioses, delegacions, consells, moviments i institucions religioses.

ENTREVISTA

La fe és la clau

BORJA GARCÍA-NIETO

«L'evangelització és diàleg, proximitat, mostrar el camí, obrir els ulls...; és ajudar a descobrir l'amor i a mirar el món des del missatge i la paraula de Jesús. Els mitjans de comunicació en el seu conjunt, i la ràdio en particular, són plataformes de difusió que poden i han d'ajudar a estendre aquest missatge alegre de la paraula de Jesús». L'empresari Borja García-Nieto és membre del nou Patronat de Ràdio Estel i Catalunya Cristiana.

Per què creure en Déu?

No hi ha res d'allò que m'envolta que em doni més pau i serenor que la proximitat de Déu. Quan tot trontolla, la paraula de Jesús continua ferma, rotunda. Els cristians estem cridats a ser alegres, a no tenir por. Déu és en tot allò bo que ens envolta. Aquesta realitat d'un món harmònic ens hauria d'acostar a Déu; no obstant això, la realitat no és tan harmònica: som lliures i hem decidit viure en un món complex, amb llums, però també amb ombres. La vida actual estressada que vivim ens separa de Déu i hem de fer un esforç addicional per a descobrir-lo.

Per què tenir fe és tan important?

És més difícil per la raó arribar a demostrar la no existència de Déu, que no al contrari. La fe, fluctuant sovint al llarg de les dificultats de la vida, sempre roman, sovint amagada, però resorgeix quan veritablement busques l'amor de Jesús. És un do i es caracteritza per la seva gratuïtat, però seria absurd no reconèixer que la fe creix amb la nostra recerca, amb el nostre voler trobar Déu, amb el temps que volem compartir amb Ell, amb el silenci en oració que li dediquem.

Com ha de ser l'evangelització del s. XXI?

Acostant-nos als homes i dones d'avui amb la mateixa veritat, però a través de plataformes diferents. Aquest és el rept: estar presents allà on són els joves, amb un llenguatge entenedor i directe, proper i franc. Valoro i animo tots els moviments eclesials, en gran mesura formats per laics compromesos, a què segueixin desenvolupant la seva tasca encomiable a l'Església actual.

Oscar Bardají i Martí

GLOSSA

«Adéu a tothom!»

Començà a treballar de ben jove, net, als catorze anys, tot just acabada l'escola primària. Eren uns altres temps. Seguí relacionat amb l'escola fent-hi estudis de formació professional nocturns. Posteriorment, s'hi integrà com a professor. Des de l'adolescència participà en un dels grups de la Joventut Obrera Cristiana del centre catòlic annex a l'escola. Aquesta militància fou una bona escola de formació cristiana i de compromís social.

Eren temps difícils per a aquestes militàncies. Formà una família amb la seva esposa i participaren en un grup de matrimonis que els ajudà en la seva formació i creixement personal, en la vivència d'una fe adulta i en la seva celebració comunitària tota la vida. Era una persona generadora de comunitat, gaudia aplegant els companys entorn una taula, enfortint els llaços d'amistat durant l'etapa laboral i, també, després de la jubilació. Amatent a preocupar-se pels altres, els qui patien malaltia o passaven alguna dificultat. Traspassà després d'un temps en què va anar perdent la vista, ben acompanyat de la família i de molts dels seus amics, que procuraven alleugerir-li les limitacions.

En la missa exequial, un amic d'infantesa s'apropà al micròfon i digué:

«Fa uns anys, l'Albert em demanà que, si moria abans que jo, llegís l'escrit que en aquell moment em va lliurar.»

Diu així: «Adéu a tothom. Adéu, però no dubteu que ens retrobarem. No ploreu perquè jo ja descanso en pau i amb Déu, més aviat que vosaltres. Alegrem-nos d'haver compartit molts moments feliços i alegres. També de les penes. Dono gràcies a Déu per haver-me permès viure tants anys. Gràcies a la família, a la meua esposa, per acceptar-me, i a la nostra filla, que ha estat un regal de Déu per a nosaltres dos. Gràcies a tots els amics del grup de matrimonis, sempre al nostre costat. Un record especial per a l'escola, ja que he rebut moltes coses bones de tots els professors i els amics, he quedat molt agraït a tots. També als amics de les empreses on he treballat. He après molt de tots ells. Sigueu generosos, alegres i comprensius, fins i tot amb aquells que no us cauen bé. Us demano que tots plegats preguem per la Pau en el món. Perquè s'acabi la fam i perquè es respecti la dona i els drets humans de totes les persones. Per acabar, vull demanar perdó per tot allò que no he fet bé.»

«Doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist» (1Te 5,18).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Todos estamos convocados

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Dios nos ama. Nos ha convocado en un maravilloso jardín y nos pide hacer fructificar la belleza y los dones de la creación. «Alabado seas, mi Señor», repetimos estas palabras de san Francisco de Asís, con las que el Papa iniciaba la encíclica *Laudato Si'* promulgada en la solemnidad de Pentecostés de 2015; en ella nos recordaba que nuestra casa común es «como una hermana, con la cual compartimos la existencia, y como una madre bella que nos acoge entre sus brazos».

Però añadia que «esta hermana clama por el daño que le provocamos a causa del uso irresponsable y del abuso de los bienes que Dios ha puesto en ella». En los días próximos a Pentecostés, el papa Francisco repetía que hoy estas heridas se mani-

fiestan dramáticamente en una crisis ecológica sin precedentes.

¡Hay esperanza! El Papa, al clausurar el año conmemorativo de la encíclica, ha lanzado la «Plataforma *Laudato Si'*», un camino de siete años. El objetivo es lograr «una ecología humana integral, que involucra no sólo las cuestiones ambientales sino al hombre en su totalidad, se vuelve capaz de escuchar el clamor de los pobres y de ser levadura para una nueva sociedad».

Todos estamos convocados, todos.

Que María nos ayude en esta urgente misión. «Señor, tómanos a nosotros con tu poder y tu luz, para proteger toda vida, para preparar un futuro mejor, para que venga tu Reino de justicia, de paz, de amor y de hermosura» (LS).

Lectures de la missa diària i santoral

21. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Gn 12,1-9 / Sl 32 / Mt 7,1-5]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta; sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

22. ■ Dimarts (□ Barcelona) [Gn 13,2-5-18 / Sl 14 / Mt 7,6,12-14]. Sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona; sant Joan Fisher (1469-1535), bisbe de Rochester, card., i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, màrtirs a Anglaterra. Beat Innocenci V, papa (1276).

23. ■ Dimecres [Gn 15,1-12,17-18 / Sl 104 / Mt 7,15-20]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Dijous [Is 49,1-6 / Sl 138 / Ac 13,22-26 / Lc 1,57-66,80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. ■ Divendres [Gn 17,1,4-5,9-10,15-22 / Sl 127 / Mt 8,1-4]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ Dissabte [Gn 18,1-15 / Sl: Lc 1,46-55 / Mt 8,5-17]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo. Sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. V); sant Josep-maria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev., fund. Opus Dei. Santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.

27. ■ † Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Sv 1,13-15; 2,23-24 / Sl 29 / 2Co 8,7,9,13-15 / Mc 5,21-43 (o bé: Mc 5,21-24,35b-43)]. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i dr. de l'Església. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat. Sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvieta, rel. servita.

DIUMENGE XII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de Job (Jb 38,1,8-11)

El Senyor, des de la tempesta, digué a Job: «¿Qui posà les portes que limiten la mar quan naixia plena d'insolència, i jo la vestia amb les boires i li donava, per bolquers, la nuvolada? Jo vaig retallar les seves vores i la vaig tancar amb portes i barrots, tot dient-li: Fins aquí et permeto de venir, no més enllà. Atura la insolència de les teves ones.»

Salm responsorial (106)

R. *Enaltiu el Senyor, perdura eternament el seu amor.*

Uns comerciants que s'embarcaren / i es feren mar endins, / foren testimonis de les obres del Senyor, / dels seus prodigis en alta mar. R.

A una ordre seva es girà un huracà, / que aixecava grans onades: / es veien al cel, es veien al fons, / i, extenuats de mareig, no es tenien drets, / no hi valia res la seva perícia. R.

En les seves penes cridaren el Senyor, / i els salvà d'aquell perill: / apaivagà el temporal i vingué la bonança, / es calmaren les onades del mar. R.

I els va dur fins al port, / plens de goig per la calma retrobada. / Que reconeixin els favors del Senyor, / els prodigis que ha fet en bé dels homes. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 5,14-17)

Germans, l'amor que el Crist ens té ens obliga: hem de reconèixer que un ha mort per tots. I és que tots han mort, però ell ha mort per tots, perquè els qui viuen no visquin ja per a ells mateixos, sinó per a aquell que ha mort per tots i ha ressuscitat. Per això nosaltres, des d'ara, ja no valorem ningú per la seva condició mortal, i si en altre temps havíem valorat així el Crist, ara ja no ho fem. Aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou.

✦ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 4,35-41)

Un dia, cap al tard, Jesús diu als deixebles: «Passem a l'altra riba». Deixaren, doncs, la gent, i se l'endugueren en la mateixa barca on es trobava. Vora d'ells seguien també altres barques. Mentrestant s'aixecà un temporal de vent tan fort que les onades queien sobre la barca i s'anava omplint. Jesús era a popa, dormint amb el cap reclinat en un coixí. Ells el criden i li diuen: «Mestre, ¿no veieu que ens enfonsem?» Jesús es desvetllà, renyà el vent i digué a l'aigua: «Calla i estigues quieta». El vent amainà i seguí una gran bonança. Després els digué: «¿Per què sou tan porucs? ¿Encara no teniu fe?» Ells, plens de gran respecte, es preguntaven l'un a l'altre: «¿Qui deu ser aquest, que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?»

Lectura del libro de Job (Job 38,1,8-11)

El Señor habló a Job desde la tormenta: «¿Quién cerró el mar con una puerta, cuando escapaba impetuoso de su seno, cuando le puse nubes por mantillas y nubes tormentosas por pañales, cuando le establecí un límite poniendo puertas y cerrojos, y le dije: "Hasta aquí llegarás y no pasarás; aquí se romperá la arrogancia de tus olas"?».

Salmo responsorial (106)

R. *¡Dad gracias al Señor, porque es eterna su misericordia!*

Entraron en naves por el mar, / comerciando por las aguas inmensas. / Contemplaron las obras de Dios, / sus maravillas en el océano. R.

Él habló y levantó un viento tormentoso, / que alzaba las olas a lo alto: / subían al cielo, bajaban al abismo, / se sentían sin fuerzas en el peligro. R.

Pero gritaron al Señor en su angustia, / y los arrancó de la tribulación. / Apaciguó la tormenta en suave brisa, / y enmudecieron las olas del mar. R.

Se alegraron de aquella bonanza, / y él los condujo al ansiado puerto. / Den gracias al Señor por su misericordia, / por las maravillas que hace con los hombres. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 5,14-17)

Hermanos: Nos apremia el amor de Cristo, al considerar que, si uno murió por todos, todos murieron. Y Cristo murió por todos, para que los que viven ya no vivan para sí, sino para el que murió y resucitó por ellos. De modo que nosotros desde ahora no conocemos a nadie según la carne; si alguna vez conocimos a Cristo según la carne, ahora ya no lo conocemos así. Por tanto, si alguno está en Cristo es una criatura nueva. Lo viejo ha pasado, ha comenzado lo nuevo.

✦ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 4,35-41)

Aquel día, al atardecer, dijo Jesús a sus discípulos: «Vamos a la otra orilla».

Dejando a la gente, se lo llevaron en barca, como estaba; otras barcas lo acompañaban. Se levantó una fuerte tempestad y las olas rompían contra la barca hasta casi llenarla de agua. Él estaba en la popa, dormido sobre un cabezal. Lo despertaron, diciéndole: «Maestro, ¿no te importa que perezcamos?». Se puso en pie, increpó al viento y dijo al mar: «¡Silencio, enmudece!». El viento cesó y vino una gran calma. Él les dijo: «¿Por qué tenéis miedo? ¿Aún no tenéis fe?». Se llenaron de miedo y se decían unos a otros: «¿Pero quién es éste? ¡Hasta el viento y el mar le obedecen!».

«¿Qui deu ser aquest que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?»

Calmant la tempesta, de Bernard Allen

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Jesús travessa el llac de Galilea en companyia dels seus deixebles. Enmig de la travessia la tempesta que es desferma posa en perill la vida de tots ells. No només va Jesús amb els dotze, sinó que també altres barques amb més deixebles els acompanyen. La tempesta posa en perill la vida de tots ells.

El mar no apareix gaire a la Bíblia, el poble hebreu mai no va ser mariner. A l'Antic Testament tenim el llibre de Jonàs, que vol fugir de la crida i de la missió de Déu tot embarcant-se rumb a Tarsís. I és enmig del mar on l'atrapa el Senyor, en plena tempesta, per a retornar-lo a terra i encarar la seva missió.

Com Jonàs a l'Antic Testament (Jo 1), també Jesús dorm, aliè a la desgràcia. Els deixebles, en la seva angouxa, desperten el Mestre que, dret, increpa el vent (renyà el vent, diu la traducció catalana), mana callar el brogit de l'aigua tempestuosa. El vent cessa, l'aigua s'apaivaga, i retorna la calma al llac i als deixebles, amb els seus acompanyants. Jesús es mostra com a Senyor del vent i del mar desfermats.

Jesús no només ensenya la paraula de Déu i guareix els malalts que se li acosten amb fe, sinó que també és Senyor de la natura més tumultuosa. Com canta el Salm 89 (88) al v. 10: «Domineu l'arrogància de la mar i amansiu les onades quan s'encrepen» tot referint-se al poder creador de Déu. D'aquesta manera, Jesús participa i manifesta ell també el poder creador i provident de Déu. D'aquí que sorgeixi, entre els seus, la pregunta: «¿Qui deu ser aquest, que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?»

Ens trobem davant d'una *teofania*, una manifestació del poder transcendent de Jesús, com a Senyor de la història, de la vida i de la natura; formant conjunt amb els episodis de la Transfiguració, de la resurrecció dels difunts, de la multiplicació dels pans i de la transformació de l'aigua en vi.

En aquest episodi contrasta la calma de Jesús, adormit, amb la por dels deixebles, esverats. La travessia del llac de Galilea ha estat comparada pels Pares de l'Església amb el viatge de la comunitat cristiana pel mar de la història: mentre la barca és envestida pels obstacles i els poders del món, Jesús sembla que dorm; però la força de la seva Resurrecció és capaç de vèncer la tempesta i de portar a bon port la seva Església. També nosaltres trobem en Jesús la confiança que la nostra vida necessita.

VIDA DIOCESANA

Notícies

Trobada de catequistes a Caldes de Montbui. El divendres 28 de maig, les catequistes de l'Arxiprestat de Montbui-Puiggraciós tingueren la trobada de final de curs a la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui per celebrar l'Eucaristia. El lema de la trobada va ser «Retrobar-nos perquè tu ens repares», fent al·lusió al pasatge evangèlic dels deixebles d'Emmaús.

Trobada dels diaques permanents. El dissabte 5 de juny, els diaques per-

manents de la diòcesi varen tenir la trobada de final de curs amb Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, al Seminari Diocesà a Valldoreix. Es va treballar el nou Directori de la Catequesi.

Confirmacions a Sant Pau de Rubí. El dissabte 5 de juny, Mons. Salvador Cristau celebrà la Missa a la parròquia de Sant Pau de Rubí i confirmà 24 joves i 5 adults.

Confirmacions a Santa Eulàlia de Ronçana. El diumenge 6 de juny, Mons. Salvador Cristau celebrà la Missa i administrà el sagrament de

la Confirmació a 7 joves i 2 adults a la parròquia de Santa Eulàlia de Ronçana.

Institució d'acòlit. El dimarts 8 de juny, Mons. Salvador Cristau instituí acòlit el seminarista Martí Triguell al Seminari Diocesà.

Agenda

Aniversari. El proper dissabte dia 26 de juny és l'aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Salvador Cristau i Coll (any 2010).

Pelegrinatge de joves. Del 2 al 6 d'agost, amb activitats diverses al Delta

de l'Ebre i al Parc natural dels Ports. Allotjament al Seminari de Tortosa. Inscripcions online. Els catequistes de les parròquies envien un *link*.

Exercicis espirituals de mes. Seguint el mètode original de Sant Ignasi de Loiola. Del 31 de juliol (tarda) al dia 1 de setembre (matí). Complint la normativa i les mesures antiCovid-19. Lloc: Casa de Cristo Rey, c/ Cañada de las Carreras oeste 2, Pozuelo de Alarcón (Madrid) - tel. 678 883 981 - casacristorey@cpcr.es - www.cpcr.es Atenen la casa les Cooperadores Parroquials de Crist Rei.

Breu

Grup de Treball Estable de Religions

Manifest del Grup de Treball Estable de Religions. Davant les expressions que fomenten l'antisemitisme, la islamofòbia, la cristianofòbia i altres fòbies religioses, el Consell Interreligiós de Catalunya-Grup de Treball Estable de Religions (GTER) ha fet públic un Manifest recordant que el dret a la llibertat d'expressió ha de respectar el dret a la llibertat religiosa. Són membres de GTER: l'Església Catòlica, l'Església Evangèlica, l'Església Ortodoxa, la Comunitat Jueva i la Comunitat Musulmana. També signen el Manifest d'altres religions del Consell Interreligiós.

EDITORIAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Administrador diocesano de Terrassa

Un nuevo Administrador diocesano

El tiempo avanza y ahora me corresponde presentarme como Administrador diocesano de la diócesis de Terrassa, además de ser el Obispo auxiliar que ya conocéis.

El traslado inesperado de quien ha sido durante años nuestro Obispo y Pastor, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses a la Archidiócesis de Sevilla ha provocado, ciertamente, algunos cambios que hace unos meses seguramente ni los habíamos pensado, y entre ellos, el del nombramiento de un Administrador diocesano. En un primer momento lo ha sido el obispo Josep Àngel y actualmente, un servidor. El Administrador diocesano ejerce las funciones

del Obispo con algunas limitaciones y hasta que el Santo Padre quiera nombrar un Obispo definitivo.

La Iglesia, que es madre, tiene previsto desde antiguo este tipo de acontecimientos, y en concreto está previsto y regulado por el Código de Derecho Canónico que debe hacerse en el caso del traslado de un Obispo.

Así, se establece que una vez haya cesado el Obispo o el Administrador diocesano, se debe convocar y reunir el Colegio de Consultores, que es un órgano colegial que habitualmente colabora con el Obispo y le asesora en determinados asuntos, y que en el caso de traslado del Obispo debe es-

coger un Administrador diocesano.

Eso es lo que ha sucedido esta semana, y un servidor ha sido escogido como Administrador diocesano de Terrassa. Me presento pues, como decía, a vosotros como vuestro Administrador diocesano hasta que tengamos un Obispo definitivo.

Y además de presentarme a vosotros y a toda la diócesis de Terrassa, como primera actuación mía, os pido oraciones. Que hagamos plegarias en las parroquias, en las comunidades religiosas y cristianas de todo tipo, que recemos por el actual Arzobispo de Sevilla, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, por este nuevo Administra-

dor diocesano de Terrassa y también, y sobre todo, por aquél que la Providencia divina quiera enviarnos como Obispo residencial en el momento en que así quiera disponerlo el Santo Padre.

Sabed todos, presbíteros, diáconos, seminaristas, miembros de la vida consagrada y laicos de la diócesis de Terrassa que tenéis la seguridad de mi oración y mi disponibilidad para con todos vosotros y para vuestras intenciones para continuar avanzando en el desarrollo de la vida de nuestra diócesis a través de las parroquias, comunidades religiosas, delegaciones, consejos, movimientos e instituciones religiosas.